

ЦЯПЕРАШНІЯ ВЯРХОУНЫ САВЕТІ

ЦЯПЕРАШНІЯ ВЯРХОУНЫ САВЕТІ УРАД НІКОЛІ НЕ ВЫВЯДУТ БЕЛАРУСЬ ІЗ УСЕАГУЛЬНАГА (ПАЛІТЫЧНАГА, ЭКАНАМІЧНАГА, САЦЫЯЛЫНАГА, НАЦЫНАЛЬНАГА І КУЛЬТУРНАГА) КРЫЗІСА.

Усеагульны глубокі крывае, рауназначы краху, які перажывае по вінне большасці Вярхоунага савета і урада РБ у галаве з В.Ф.Кебічам наша Краіна, хвалюе ўсіх грамадзя Рэспублікі.

Я не падтык і не прынадлежу ні к якой партыі, ні к БНФ, а проста радавы грамадзяні, быўшы выбарчык, патрыет свай Бацькаўшчыны, лёс якой, як і многіх патрыётаў, інтэрсау і інтэрсуе і мене.

Лічу, што Старшыня Вярхоунага Савета С.С.Шушкевіч у сваім дакладзе "АБ ШЛЯХАХ ВЫХАДУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ З КРЫЗІСНАЙ САЦЫЯЛЫНА-ЭКАНА-МІЧНАЙ СІТУАЦЫІ" з наўковай аб'ектынасцю і прафесарскай глубіней праана і завау сацыяльна-эканамічную сітуацыю у нашай краіне. Горкую прауду аб сітуацыі у Беларусі і магчымым дальнейшим лёсе яе, па-моему, сказау і беларускі апостол - Зянон Пазняк у сваім артыкуле: "НАСТАЕ ЧАС ДЗЕННЯУ і РАСПЛАТЫ" (НГ № 218, 9 лістапада 1993г.).

А вот Урад Рэспублікі Беларусь за підпісью Савета Міністраў, ці то з упіду, ці каб зваліць усе беды в хворай галавы на здаровую, звязнуся з адэзвай: "да грамадзяні Рэспублікі Беларусь", запужаваючы нас БНФ (Беларускі Народны Фронтам), БЗВ (Беларускім Згуртаваннем Вайскоўцаў), кастрывніцкім крывавым падзеямі у Мінску і "...самым жорсткім і рашучым адпорам". Бальшэвікі якімі былі, такімі і засталіся: абязанкі "светлаага будучага", хлусня, абман, адпор... Калі глянцуць на рисунак Дома урада з частаколам яго абаронцаў ("Звязда" № 207, 10 лістапада 1993г.), так і хочацца зіронізіраваць, што, напэуна ні у аднай краіне так надзейна не абараняеца работа парламента. Так надзейна толькі бальшэвікі аховывалі сябе ад народа.

12 лістапада 1993 года на ту ж тэму што і Старшыня Вярхоунага Савета, зрабіў даклад і Старшыня Савета Міністраў В.Ф.Кебіч. Шаноунаму нашаму прэм'еру так і просіцца задаць пытанне: "Чаму Савет Міністраў да апошняга часу займаў вычакальну падтыку, у надзеі, што у Радзе наступіць рэстаурацыя бальшэвіцкай улады і яе Імперыі, а не праводзіць, як, наприклад, прибалтыйскія краіны, сваю нацыянальную падтыку глыбокіх рэформаў і адраджэння? Падтычную двумікасць В.Ф.Кебіча яскрава паказаў Сяргей Аеушчыну у сваім артыкуле: "Чытаючи Кебіча" (НГ, 4 лістапада 1993г.). Відавауцы Ка Гасцініцы

Вінавауцы катастрафічнага стану Рэспублікі Беларусь два: Урад яе у галаве з В.Ф.Кебічам I тыя сесіі Вярхоунага Савета РБ, якія на прошлай (12-й) сесіі так стараліся адхіліць ад пасады Старшыні Вярхоунага Савета С.С.Шушкевіча, каб не ударыць тварам у гразь перад кастрычніцкімі маскоускімі пудчыстамі.

Вярхоуні Савет РБ і Урад яе сталі неякімі падпольнымі штабамі бальшэвіцка-Імперскай чыннасці, гдзе заканадаучая I выкандаучая улады зблісці у агульны кангламерат. Суб'ектау якога бекіш непакоіць крытыка некаторых I з Ix "Народнай газетай", чым Інтерэсы беларускага народа. Вот чаму яны, на мое думку, I запатрабавалі "Справа здачы аб работе галоунага рэдактара "Народнай газеты" Іосіфа Сярэдзіча. Яўнае Ix "ІесІФ" ("Аб парадку дня 13-й сесіі ВС РБ 12-го склікання").

Зусім відавочна, што цяперашнія Вярхоуні Савет і Урад ніколі не вывядуць Беларусь I з цяжэйшага усеагульнага крызіса.

15 лістапада 1993г.

Мінск

Іван Мірончык

Адрес: 220082, Мінск
вул. Прытыцкая 38-19

П.С. Ганарап за аргыкух прашу выкарыстаць па свайму мяркаванию.

